

ROMÂNIA
INALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.5574

Dosar nr.1039/54/2012/a1

Ședința publică de la 5 iunie 2013

Președinte : X	- judecător
X	- judecător
X	- judecător
X	- magistrat asistent

S-au luat în examinare recursurile formulate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în nume propriu și pentru Autoritatea Națională a Vămilelor și Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. împotriva Sentinței nr.X din 6.07.2012 a Curții de Apel .X.-secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurentele-pârâte Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. prin același consilier juridic X, lipsind recurentele-pârâte Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., Autoritatea Națională a Vămilelor și intimata-reclamantă SC X SRL.

Procedura completă.

Magistratul asistent a făcut referatul cauzei, arătând că, prin serviciul registratură, au fost depuse la dosar, din partea recurentelor-pârâte, înscrisuri cu privire la soluția acordată pe fondul cauzei. De asemenea, s-a referit că intimata-reclamantă a depus la dosar o cerere de amânare a cauzei, motivată de faptul că nu a fost atașat dosarul care privește fondul litigiului.

Înalta Curte a pus în discuția părților prezente cererea de amânare formulată, iar reprezentanta comună a Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. a pus concluzii de respingere a cererii de amânare formulate ca neîntemeiată.

După deliberare, Înalta Curte a respins cererea de amânare a cauzei, *având în vedere că soluția ce urmează a fi dată în cererea de suspendare de față nu este condiționată de existența fizică a dosarului de fond original*. Totodată, Înalta Curte revine asupra măsurii dispuse anterior, privind atașarea dosarului de fond, având în vedere faptul că la data de 28.05.2013 a fost pronunțată sentința nr.X de către Curtea de Apel .X., iar dosarul se află în redactarea hotărârii pronunțate și nu poate fi înaintat.

Nemaifiind alte cereri și probe de administrat, Înalta Curte a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul părții prezente pe cererile de recurs formulate.

Reprezentanta recurenților Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. a solicitat admiterea tuturor recursurilor formulate. A precizat că actele atacate au fost emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., astfel încât Agenția Națională de Administrare Fiscală nu are calitate procesuală în cauza dedusă judecătii. A arătat pe fondul cererii faptul că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru suspendarea actului administrativ.

În conformitate cu dispozițiile art.150 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte a închis dezbaterile și a reținut cauza spre soluționare.

CURTEA

Asupra recursurilor de față,

Din examinarea lucrărilor din dosar a constatat următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Cadrul procesual

Prin cererea adresată Curții de Apel .X. la data de 4.05.2012, reclamanta SC X SRL, în contradictoriu cu pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale și Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., a solicitat anularea Deciziei nr.1X din 9.04.2012 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală în soluționarea contestației fiscale a reclamantei împotriva Deciziei de impunere nr.X/3.03.2011 și a raportului de inspecție fiscală parțială nr.X/2.03.2011 emise de DRAOV .X., precum și anularea Deciziei nr.X/2011 și a raportului de inspecție fiscală nr.X/15.04.2011 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X..

Prin cererea formulată la data de 8 iunie 2012, reclamanta X SRL a solicitat suspendarea actelor administrativ fiscale atacate.

2.Hotărârea instanței de fond

A. Prin Sentința nr. X din 6.07.2012 a Curții de Apel .X. a fost admisă cererea de suspendare a executării formulată de reclamantă și a fost dispusă suspendarea executării actelor administrativ fiscale atacate, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

B. Motivele de fapt și de drept care au stat la baza formării convingerii primei instanțe

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța a reținut că procedura fiscală cu privire la activitatea desfășurată de reclamantă a fost demarată inițial în urma controlului ce a avut loc în perioada 15.05.2008- 7.07.2008, iar actele de

impunere emise anterior celor contestate în prezenta cauză au fost anulate prin deciziile nr.X/2010 și nr.X/2010 emise de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Instanța de primă jurisdicție a constatat că actele a căror suspendare se solicită au fost întocmite de inspectorii fiscali din cadrul DRAOV în urma reanalizării cauzei ca urmare a deciziilor emise.

Toate aceste argumente au fost reținute de instanța de fond ca fiind împrejurări legate de starea de fapt și de drept aparent veridice, de natură să creeze o îndoială serioasă în privința actelor administrativ-fiscale contestate.

Astfel, instanța a constatat că procedura fiscală derulată în condiții de parțială nelegalitate, așa cum s-a stabilit prin deciziile emise de Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin care s-a dispus reanalizarea creanței fiscale a societății reclamante și anularea actelor fiscale de impunere anterioare, aspect coroborat cu cel invocat de reclamantă prin care se arată că produsele sunt exceptate de la plata accizelor, fiind înlăturată contravenția aplicată reclamantei, determină aprecierea existenței cazului bine justificat.

În ceea ce privește condiția referitoare la existența unei pagube iminente, instanța de fond a reținut că și această condiție este îndeplinită, fiind previzibil prejudiciul material ce se poate produce reclamantei prin executarea de îndată a actului în raport de suma reținută prin deciziile de impunere, față de cifra de afaceri a societății reclamante.

3. Recursurile declarate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în nume propriu și pentru Autoritatea Națională a Vămile și Direcția Generală a Finanțelor Publice .X..

Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. a criticat sentința instanței de fond ca netemeinică și nelegală, arătând că sentința a fost pronunțată cu încălcarea formelor de procedură, prevăzute de lege sub sancțiunea nulității. A precizat că cererea de suspendare, ce a făcut obiectul sentinței atacate, nu a fost comunicată acestei autorități, instituția fiind astfel prejudiciată prin faptul că nu a formulat apărări pe această cerere.

De asemenea, a fost criticată hotărârea instanței de fond și pentru faptul că în mod greșit s-au considerat îndeplinite condițiile necesare pentru suspendarea actului, hotărârea fiind astfel lipsită de temei legal.

Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în nume propriu și pentru Autoritatea Națională a Vămile a criticat sentința pronunțată ca nelegală și netemeinică, invocând ca motive de recurs dispozițiile art.304 alin.1 pct.7,8,9 și art.304¹ din Codul de procedură civilă.

Recurenții au arătat că sentința atacată nu cuprinde motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și motivele pentru care au fost înlăturate cererile părților.

A fost criticată soluția dată de instanța de fond și cu privire la faptul că în mod greșit s-a considerat că este îndeplinită condiția cazului bine justificat pentru considerentul că organul administrativ fiscal a admis contestația reclamantei împotriva actelor anterioare de impunere emise de autoritățile fiscale. S-a arătat că deși actele de impunere au fost desființate în procedura prealabilă de contestare administrativă, organul de soluționare a contestațiilor nu a înțeles să anuleze actele administrativ-fiscale emise, în mod definitiv, ci a dispus desființarea actelor administrativ-fiscale emise cu condiția refacerii controlului, în limitele impuse de autoritatea fiscală.

Recurenții au arătat că nici condiția existenței unei pagube iminente nu este îndeplinită, având în vedere faptul că reclamanta nu a probat susținerile sale în ceea ce privește „imposibilitatea continuării activității”, dar nici argumentul cuantumului însemnat al sumei cuprinse în actele administrativ fiscale atacate.

Agencia Națională de Administrare Fiscală a criticat hotărârea instanței de fond ca netemeinică și nelegală invocând ca temei juridic al cererii de recurs formulate dispozițiile art.304 pct.5 și art.304¹ din Codul de procedură civilă .

Astfel, recurenta a susținut că au fost încălcate formele de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității, întrucât instanța de fond nu i-a comunicat cererea de suspendare formulată de reclamantă și, astfel, instituția nu a avut posibilitatea de a formula apărări pe cererea de suspendare.

Recurenta a criticat hotărârea instanței de fond și pentru considerentul că a fost pronunțată hotărârea în contradictoriu cu *Agencia Națională de Administrare Fiscală*, deși actele atacate au fost emise de DRAOV .X., respectiv Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., astfel încât instituția recurentă nu are calitate procesuală pasivă în cauza dedusă judecării.

II. Decizia instanței de recurs

Înalta Curte de Casație și Justiție sesizată cu soluționarea recursului declarat, analizând motivele de recurs formulate în raport cu sentința atacată, materialul probator și dispozițiile legale incidente în cauză va admite recursurile și rejudecând cauza, va respinge cererea de suspendare formulată de reclamantă, pentru considerentele ce urmează:

Prin Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 s-au instituit proceduri speciale de suspendare a executării actului administrativ, proceduri prevăzute de art.14 și art.15 din lege, *atât în faza procedurii prelabile prevăzută de art.7 din actul normativ indicat, cât și în faza sesizării instanței cu cererea de anulare a respectivului act administrativ.*

Este bine cunoscut faptul că actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate care, la rândul său, se bazează pe prezumția de autenticitate și de veridicitate și că acest act administrativ constituie el însuși titlu executoriu.

A nu executa actele administrative, care sunt emise în baza legii, echivalează cu a nu executa legea, ceea ce este de neconceput într-o bună ordine juridică, într-un stat de drept și o democrație constituțională.

Tocmai de aceea suspendarea actelor administrative, ca operație juridică de întrerupere vremelnică a efectelor acestora, ne apare ca o situație de excepție, care poate fi de drept, când legea o prevede sau judecătorească, dar în limitele și condițiile prevăzute de lege.

În cauza de față dedusă judecării ne aflăm în situația prevăzută de art.15 din Legea contenciosului administrativ, în conformitate cu care *suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat, în acest caz instanța având posibilitatea să dispună suspendarea actului administrativ atacat până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.*

Dispozițiile mai sus citate prevăd obligația îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute de art.14 alin.1, întrucât cele două condiții se determină reciproc, neputându-se vorbi despre *un caz bine justificat* fără a exista *pericolul producerii pagubei*.

Analizând actele și lucrările dosarului, Înalta Curte reține faptul că reclamanta prezintă cazul bine justificat ca fiind acela al existenței unor indicii cu privire la nelegalitatea actului administrativ atacat, fiind arătate împrejurări legate de starea de fapt și de drept, iar Înalta Curte reține că toate aceste situații invocate de reclamantă *nu sunt de natură a argumenta cazul bine justificat.*

Înalta Curte a constatat că întotdeauna suspendarea actului administrativ se circumscrie *noțiunii de protecție provizorie a drepturilor și intereselor particularilor până la momentul la care instanța competentă va cenzura legalitatea actului.*

Cazul bine justificat și iminența unei pagube sunt analizate în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, fiind lăsate la aprecierea judecătorului, care efectuează o analiză sumară a aparenței dreptului, pe baza împrejurărilor de fapt și de drept prezentate de partea interesată; *acestea trebuie să ofere indicii suficiente de răsturnare a prezumției de legalitate și să facă verosimilă iminența producerii unei pagube, în cazul particular supus evaluării.*

Înalta Curte, rejudecând cererea de suspendare formulată, față de circumstanțele concrete ale cauzei ce formează obiectul dosarului de față, reține că motivele invocate de reclamantă în susținerea cererii de suspendare nu pot fi reținute de instanța de control judiciar. Totodată, având în vedere soluția dată de instanța de fond asupra legalității actului ce se solicită a fi suspendat, Înalta Curte a reținut că nu este întrunită condiția existenței unor indicii privind nelegalitatea actului atacat.

În cauza dedusă judecării, *Înalta Curte constată că nu suntem în prezența unui caz bine justificat*, reținând că motivele invocate de reclamantă nu se circumscriu dispozițiilor prevăzute de art.2 lit.t) din Legea nr.554/2004, nefiind de natură a crea o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

Cu privire la condiția pagubei iminente, Înalta Curte reține că argumentele reclamantei care să conducă la concluzia producerii unei asemenea pagube, respectiv susținerea că este vorba de un quantum foarte mare al sumei ce urmează a fi executată ori în ceea ce privește imposibilitatea continuării activității” nu se circumscriu dispozițiilor art.2 alin.1 lit.ș) din Legea nr.554/2004.

Cu privire la critica formulată în ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a ANAF, Înalta Curte reține că această critică nu este întemeiată și nu va fi primită de această instanță, având în vedere faptul că decizia ce face obiectul cererii de suspendare este emisă de această instituție.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul art.312 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte **va admite recursurile formulate și va modifica hotărârea atacată, în sensul că va respinge cererea reclamantei de suspendare a efectelor actului administrativ atacat.**

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursurile formulate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în nume propriu și pentru Autoritatea Națională a Vămirilor și Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. împotriva Sentinței nr.X din 6.07.2012 a Curții de Apel .X.-secția contencios administrativ și fiscal.

Modifică sentința atacată în sensul că respinge cererea de suspendare a executării formulată de SC X SRL ca nefondată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 5 iunie 2013.

X